

[Otto Mørch]

På lastbilområdet har konkurrencen nok været noget større, men her gør især det problem sig gældende, at store brugere af overfarterne synes at øve et vist pres på overførselspriserne, således at nettoindtjeningen på lastbiloverførsel på ruter, hvor overførsel netop omfatter sådanne store brugere, må antages ikke at bidrage tilstrækkeligt til overfarternes kapitalomkostningsdækning.

De bestræbelser, som de private Kattegatruter har foretaget for ad anden vej, f. eks. gennem en intensiv annoncering, som vi jo har kunnet følge den i aviserne gennem de sidste par år, synes heller ikke at have båret frugt. Konklusionen må derfor simpelt hen være, at der er for stor kapacitet på færgeruterne i øst-vest-trafikken, og da driften af den enkelte rute, som påvist i mit indlæg, forudsætter en kombination af kapacitet og afgangshyppighed, for at ruten dels kan drives driftsøkonomisk, dels kan påkalde sig opmærksomhed fra rejsemarkedets side, må løsningen på problemerne være bortsanering af én eller flere af de eksisterende ruter.

Tilbagegangen i totaltrafikken har for nogle overfarter givet en så lav udnyttelse af kapaciteten, at det ud fra en driftsøkonomisk synsvinkel er uforsvarligt at fortsætte driften. Det gælder først og fremmest JKL, Juelsminde-Kalundborg-ruten. Jeg tror for øvrigt, det var Berlingske Tidende, der havde en glimrende statistik, som tegnede dette billede meget markant.

På længere sigt synes ingen tegn på ændring, hvorfor det kun er naturligt, at overfarter, som udnytter et dyrt kapitalapparat meget dårligt, må nedlægges. Det er et forhold, som vi næsten daglig oplever i andre brancher med sanering i en situation med udebleven vækst eller fald i totalmarkedets efterspørgsel, at hvor produktionsapparatet er blevet for stort, sikrer man en rimelig driftsøkonomi for de tilbageblevne.

Vi betragter således lukningen af Juelsminde-Kalundborg-ruten som et privatkapitalistisk anliggende. Vi beklager naturligvis dybt tabet af arbejdspladser, og kommunisten Preben Møller Hansen, som jo gerne praler med, at han står for en politik, der vil skaffe nye arbejdspladser, har vel et eller andet her, han skal tænke nærmere over. Men da der altså ikke er levedygtighed i ruten og mulighederne ikke synes at skulle bedres i en overskuelig fremtid, kan det ikke

tjene noget formål, heller ikke under denne debat, at diskutere nogen form for statsstøtte til ruten, det være sig gennem en egentlig overtagelse eller gennem kunstigt høje takster på de DSB-drevne ruter.

Jeg vil gerne meget stærkt markere, at DSB ikke har noget ønske om et monopol. DSB ønsker i sin virksomhed i nært samarbejde med privat foretagsomhed at skaffe den bedst mulige transportdækning, ikke mindst til gavn for dansk erhvervsliv. Jeg har selv også i den offentlige debat gang på gang sagt – og jeg vil gerne gentage det her – at for os i socialdemokratiet er kollektiv trafikbetjening ikke blot offentligt finansieret trafik, men et nært og effektivt samarbejde mellem offentlig og privat trafik.

I mine indledende bemærkninger pegede jeg på, at et par fremtrædende venstrepolitikere har været ude i den offentlige debat i den seneste tid med hensyn til de aktuelle problemer på færgeruten. Særlig har jeg lagt mærke til, at venstres tidligere finansminister, hr. Anders Andersen, i Jyllands-Posten er kommet med nogle voldsomme udfald mod DSBs virksomhed. Jeg kan blot nævne rubrikken med overskriften: DSB fører prisrig for skatteydernes regning.

Undskyld, hr. Anders Andersen, men jeg må sige, at enten må hr. Anders Andersen være ualmindelig dårligt orienteret, og så burde han være tilsvarende tilbageholdende med sine påstande, eller også er det en politisk udtalelse mod bedre vidende. Jeg kunne have ønsket, at hr. Anders Andersen i højere grad havde konsulteret venstres meget erfarne trafikpolitikere, hr. Holmberg, eller i det mindste havde konsulteret venstres næstformand og politiske ordfører, hr. Christophersen, der i fredags i Weekendavisen kom ind på en vurdering af disse transportproblemer og gjorde det på en meget seriøs måde og sådan, at vi socialdemokrater langt hen ad vejen er enige i de synspunkter, som hr. Christophersen her gjorde gældende.

Jeg har gerne villet sige disse ting, ikke for at der skal gå skår i samarbejdet imellem os og venstre, men bare som et godt venneråd, et kollegialt råd til hr. Anders Andersen om lige en anden gang måske at kontakte dem, der i højere grad har forstand på disse problemer, end han selv åbenbart har efter de markeringer, der er foretaget i dagspressen.